

(א) עירובין יד. לקמן כב.
[תוספתא עירובין פ"א
ה"ו,] (ב) אהליות פ"י
מ"א [ע"ש,] (ג) ע"ו לט,
(ד) עירובין כג. לה, (ה) י"ג:
תרוץ דהיה, (ו) צס"א:
טוהרים שאין צאהל,

הגהות הב"ח

(ח) גמ' אמר רב הונא וכו' אלא שמה אמות מלמלמות: (צ) רש"י ד"ה מן הדל. נ"ב ס"א ה"מ מן הצד הוא דאמרינן כשמיעטו לאויר הוי מיעוט דאויר הנשאר אמרינן ביה לבד מן הצד אבל אם יש אויר ג' באמצע ומיעוט עד פחות מליגי ביה אי הוי מיעוט:

מוסף רש"י

ומודרה רבי מאיר. בין
 שכן אף ארבעה עין אשון
 סוף ארבעה (גמ' דהא).
 שמינה פסל ביניהם.
 פסולות גורן ויקד דואר
 סוף ספר, והכי נפר מ'
 למתני ומודרה ר' יהודה
 דאמר דאית כהו ארבעה
 דפסולין, שאם יט בין נפר
 לנפר כו', והכי דנקט
 'מאיר רבנא דהא,
 דחפלי' ר' מאיר דמתמי
 מורה בזה (א). ואביא
 הכשר סוכה באמצע.
 דמי נפר סוף ופסל עד
 לאמצע מהאי גיטא וחד
 ותפסל מנהי גיטי וטעון
 כן מחילה ואחר כ'
 פסל מנו כן עד לאמצע,
 וכו' לא ש' פסלם
 באמצע וכן של שמונה
 טפוחים ויחלה סוף סוכה,
 ויפסלם עד לאמצע וכן פסלם
 דלמרינן דופן עקומה עד
 הפסלים האמצעים (ב).
 ויחזקתא. מילק, (דב.
 הורא). דב' ש' סוף הסה
 (ט. ט). דרדפי' מרא.
 ככה מקלמן, דבדב' ש'
 ג' (ט. ט). דב' מהרבה
 דא טמא.
 טקינייהו של איתו הסה
 ש' מגדל דגים עגבס
 (ט. ט). סיכך על גבי
 אכסדרה שיש לה
 פסיקין. שתי דעות
 ש' על סככה לארסה
 ועשויה מנחו, ודפון
 ג' ש' ויביעית עושין
 עומדים לקרי' היותם
 להם טעם (עורבין צג). א'
 מעוררין עושין מלכותיהם
 פחות מן (ט. ט).

רבינו חננאל

[illegible]

והנה הוא סבך פסול, נמצאו שני [הפסלים] שהן קנים, כדאמרן מאי פסל [וכו'] קנים היוצאים מה הסוכה והוא פסל היוצא מה הסוכה נידון כסוכה. סבך כשר באמצע ח' טפחים שהן אמה ושליש, ושלוש אמות [ושליש] מזה הצד שיעור שלשה נסרים ושני פסליו וכן מן הצד האחר, ותמן בית שנפתח וסיבך על

שרה. בכל אחת מהנסקרים
הזדופן עקומה וזו כולה
לחוץ לארבע אמות פוסלות
מות. לא פחות ולא יותר

אין לבוד באמצע. הייט
קנה קנה פחות מג' ^ל
למעלה ופריך צין למאן דא
היכרא צין למאן דאמר משו

ומודה רבי מאיר שאם יש בין נסר לנסר כמלא נסר שמניה פסל ביניהם וכשרה בשלמא למ"ד בין באמצע בין מן הצד בר' אמות משום הכי כשרה אלא למאן דאמר באמצע בארבעה אמאי כשרה אמר רב הונא בריה דרב יהושע הכא בסוכה דלא הויא אלא שמנה ⁽⁶⁾ מצומצמות עסקינן ויהיב נסר ופסל ונסר ופסל ונסר ופסל מהאי גיסא ונסר ופסל ונסר ופסל ונסר ופסל מהאי גיסא דהוו להו שני פסלין באמצע ואיכא הכשר סוכה באמצע אמר אביי אורר שלשה בסוכה גדולה ומיעוטו בין בקנים בין בשפורין הוי מיעוט בסוכה קטנה בקנים הוי מיעוט בשפורין לא הוי מיעוט והני מילי מן הצד אבל באמצע פליגי בה רב אחא ורבינא חד אמר איש לבוד באמצע וחד אמר אין לבוד באמצע מ"ט דמ"ד יש לבוד באמצע דתניא ⁽⁶⁾ קורה היוצאה מכותל זה ואינה נוגעת בכותל אחר וכן שתי קורות אחת יוצאה מכותל זה ואחת יוצאה מכותל אחר ואינן נוגעות זו בזו פחות משלשה אינו צריך להביא קורה אחרת שלשה צריך להביא קורה אחרת ואידך שאני קורות דרבנן מאי טעמא דמאן דאמר אין לבוד באמצע דתנן ⁽⁷⁾ ארובה שבבית ובה פותח טפח טומאה בבית כולו טמא מה שכנגד ארובה טהור טומאה כנגד ארובה כל הבית כולו טהור אין בארובה פותח טפח טומאה בבית כנגד ארובה טהור טומאה כנגד ארובה כל הבית כולו טהור ואידך שאני הלכות טומאה דהכי גמירי להו דרש רבי יהודה בר אלעאי בית שנפחת וסיכך על גביו כשרה אמר לפניו ר' ישמעאל ברכי יוסי רבי פריש כך פירש אבא ארבע אמות פסולה פחות מארבע אמות כשרה דרש רבי יהודה בר אלעאי אברומא שריא אמר לפניו רבי ישמעאל ברכי יוסי רבי פריש כך אמר אבא של מקום פלוני אסורה של מקום פלוני מותרת כי הא דאמר אביי האי ⁽⁸⁾ צחנתא דרב נהרא שריא מאי טעמא אילימא משום דרדיפי מיא והאי דג טמא כיון דלית ליה חוט השדרה לא מצי קאים והא קא חזינן דקאי אלא משום דמליחי מיא והאי דג טמא כיון דלית ליה קילפי לא מצי קאי והא קא חזינן דקאי אלא משום דלא מרבה טינייהו דג טמא אמר רבינא והאידינא דשפכי נהר איתן ונהר

למעלה דדפנות מכשירין לעיל (דף ו.א.)
מקורת מצוי פריך שפיר דהיינו נמי
ר פ"ק דעירובין (דף יב:) קורה משום
מחינה וא"ת אם אין לבד באמצע א"כ
למה מרובה מחמתה תיפסל עד

שחאה מרוסא יפא ומעוזה כמין בית
שלא יחא צה נקצ לאו פרכא היא
דהכא מיירי כשהאור מהלך על פני
כולה ובסיכון נחלקו לשנים והא דלין
סבך פסול פסול בפחות מארבעה
ואע"ג דלין לצוד באמצע לא דמי
לאורי דאז מה נפסך יתר משלשה
הרי יחא מתורת לצוד ואפילו הכי
אינו פסול לפי שאינו חשבו להיות
חולץ ומפסיק ביניהם:

אין בארובה פותח טופ מומאה
בבית כנגד ארובה שחור
מומאה כנגד ארובה בל הכית בולו
שחור. צסיפא גרסינן כי רישא
ובצדדים אחרים י' ויהא לא מימי
במסת אהלות פק' י' והא לא מימי
לה כולה שדך הגמרא לקח משניות
שלא סדר טהרות:

סיכך על גבי אכסדרה שיש לה
פצימין. במשנתנו פירש
בקונטרס (וגיל דף יז.) חזר המוקפת
אכסדרה חזר זו מוקפת בתים
ופתוחים לה סביב משלש רוחות ולפני
הבתים עשויין לאכסדראות סביב לג'
רוחות והאכסדרה פתוחה היא לכל
לה דופן לזד ההצר וזה סיכך לה גבי
אזירה של חזר ואין דופן לסוכה זו
אלא מחילות הבתים המפסיקות בין
הבתים לאכסדרה ונמצא תקרת
האכסדרה מפסקת סביב בין סכך
לדפנות ואם יש ברוחצ האכסדרה ד'
אמות פסולה פחות מד' אמות לזר
דאמרין דופן עקומה דוגמא כדבר
קלייבשטרא"ל של האומות שיש לה אזיר
שש שש עשבים והקיץ האכסדרה
סביב לה וכשיש בתקרת האכסדרה
ארבע אמות ויש לזד הסוכה פלימין
לאכסדרה עמודים כמין חלונות
וצניינה פחות משלשה כשרה דאמרין
זה לצוד וכשאין זה פלימין פליגי
דא"י אמר כשרה דאמרין פי תקרה
יורד וסותם דהוא עוציין של נטרים
שמתקרה עוצי ראשים הכלה לזד
הסוכה יורד וסותם מכל זד ורצא
אמר פסולה לא אמרין פי תקרה
יורד וסותם כדמפרש טעמא לקמן כך
פירש בקונטרס והא דלינטרין ליה
לאשמועינן שיש לה פלימין כדשרה על
ידי לצוד משום דלאאידך לישנא
קפסיל רצא וקסבר דלא אמרין
הכא לצוד לפי שהפלימין לחלל
האכסדרה נעשה ולא לאזיר החיטין
ולמאי

בסדרה שיש לה פצימין כשרה
מר הפסולה אביי אמר כשרה
אמרינן

אָע וואָהלאַך לאַ גמריין מידי אַרמיי
זיין זיכרין צו: **על מקום פלוגי**
קום פלוגי מוסרם. שאַן אָווע נהר
מיא. קלות וממהרות לרוץ: **חוט**
צבחה נהרות הרדופין צמימין:
זיס ורמשים: **והאידנא רי'**. שוואַך
גון חזר המוקפת אַכסדרה כדפריש'
ועולות לקוכה דיש צחקת האַכסדרה
ת משלשה כשרה לאַמריין צוה לצוד:
אַרמיי

קב"ה א מ"י פ"ה מהלכות
סוכה הלכה כ' עוש"ע
א"ח סימן תל"ב עקי"ף ב'
קיד"ב מ"י פ"יו מהל'
שבת הלכה ב'
עוש"ע א"ח סימן שסג
עקי"ף כ"א'
קב"ה ג מ"י פט"ו מהל'
טומאת סוף הלכה א'
סמג עש"ן רלא'
קב"ה ד מ"י פ"ד
מהלכות סוכה הל'
ט ט סמג עש"ן עוש"ע
א"ח סימן תל"ב עקי"ף ח'

רבינו חננאל (המשך)

[illegible]